

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **E. W.**
zastoupený advokátem Mgr. Filipem Hořínkem
sídlem Nádražní 879/27, 702 00 Ostrava-Moravská Ostrava

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 2. 2020 č. j. MSK 3465/2020, sp. zn. DSH/1127/2020/Mat, o dopravním přestupku

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 17. 2. 2020 č. j. MSK 3465/2020, sp. zn. DSH/1127/2020/Mat žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu, zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 9. 12. 2019 č. j. SMO/681597/19/DSČ/Klu, sp. zn. S-

SMO/478104/19/DSC. Tímto rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným tím, že dne 11. 8. 2019 v 19:26 hodin řídil v Ostravě, na ulici Plzeňské 379/28 ve směru k ulici Rudné osobní automobil tovární značky BMW, RZ X, přičemž držel v ruce telefonní přístroj. Tímto jednáním žalobce porušil ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), čímž úmyslně spáchal přestupek v provozu na pozemních komunikacích podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a byl zavázán k náhradě nákladů správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které namítal, že již od počátku, kdy ho zastavila hlídka obecní (městské) policie tvrdil, že s přestupkem nesouhlasí, neboť při řízení rozhodně netelefonoval a ani nedržel telefon v ruce. Správní orgán prvního stupně uvedl, že žalobce přímo na místě do oznámení nic neuvedl a nesouhlas vyjádřil až na ústním jednání, což oslabuje věrohodnost jeho tvrzení. S tímto závěrem žalobce rozhodně nesouhlasil, když policistka K. uvedla při své výpovědi u správního orgánu prvního stupně, že nesouhlas s přestupkem žalobce vyjádřil ústně již na místě samém. Žalobce nesouhlasí s názorem, že by výpověď svědkyně K. měla být věrohodnější než ta jeho. Správní orgán se dle názoru žalobce rovněž dostatečně nevypořádal s nesrovnalostmi ve výpovědi svědkyně K., která nesprávně popsala barvu mobilního telefonu, který následně měla možnost vidět i z blízka při rozhovoru s žalobcem po zastavení vozu. Správní orgán prvního stupně se nezabýval tím, jaký mobilní telefon žalobce v době spáchání vytýkaného skutku prokazatelně používal. Navíc údajný přestupek viděla pouze svědkyně K., přičemž druhý srážník spáchání tohoto přestupku žalobcem nepotvrdil, k tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2011, č. j. 7 As 102/2010-86 (pozn. soudu: v žalobě je nesprávně uveden Nejvyšší soud ČR). V přestupkovém řízení je potřeba prokázat nadevší pochybnost, že se žalobce skutečně daného přestupku dopustil – v tomto případě tedy, že za jízdy při řízení vozidla manipuloval mobilním telefonem. Vzhledem k výše popsaným skutečnostem se v tomto případě jedná o situaci tvrzení proti tvrzení, kdy neexistuje žádný další objektivní důkaz o tom, že by se žalobce daného přestupku skutečně dopustil, k tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2013, č. j. 7 As 145/2012-39.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 5. 5. 2020 popíral oprávněnost shora uvedených žalobních bodů a odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 2. 2020 č. j. MSK 3465/2020, sp. zn. DSH/1127/2020/Mat, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy sp. zn. S-SMO/478104/19/DSC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení o přestupku ze dne 11. 8. 2019, že v tento den v 19:26 hod. na ul. Plzeňská 28 v Ostravě žalobce při jízdě motorovým vozidlem tov. zn. BMW, RZ X, držel v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Toto oznámení o přestupku žalobce nepodepsal a odmítl se do něho vyjádřit;
- z úředního záznamu ze dne 11. 8. 2019 vyhotoveného str. N. K., že v tento den kolem 19:26 hod. se společně se str. V. A. přesouvali služebním vozidlem Městské policie Ostrava z parkoviště naproti restaurace u Helbicha na ulici Plzeňská v Ostravě – Hrabůvce. V tuto dobu na ulici Plzeňská 28 spatřili projíždějící osobní motorové vozidlo BMW bílé barvy, RZ X, jedoucí směrem ke křižovatce ulice Plzeňská a Horní v Ostravě. Řidič tohoto vozidla při řízení držel v ruce mobilní telefon (tmavé barvy), který měl přiložen u pravého ucha. Jako řidič předmětného vozidla byl ztotožněn žalobce. Po výzvě k podání vysvětlení žalobce uvedl, že *"já jsem určitě netelefonoval, nemáte nic nahrané a nemám čas na tu Vaši buzeraci"*. Dále je v tomto úředním záznamu uvedeno, že str. K. při podání vysvětlení zřetelně viděla mobilní telefon tmavé barvy, kterým měl žalobce položen mezi stehny na sedadle. K tomuto úřednímu záznamu jsou přiloženy fotografie z místa spáchání přestupku a plánec, na kterém je zaznamenáno, kde stálo vozidlo městské policie, jakým směrem jel žalobce a místo jeho zastavení policejní hlídkou;
- z oznámení o zahájení řízení o přestupku - předvolání k ústnímu jednání ze dne 8. 10. 2019, že správní orgán I. stupně oznámil žalobci zahájení řízení ve věci přestupku a předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 29. 10. 2019. Na toto ústní jednání předvolal i zasahující policisty – str. N. K. a str. V. A.;
- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně č. j. SMO/607505/19/DSC/Klu, že při tomto jednání byl jako svědek vyslechnut zasahující policista V. A., který uvedl, že dne 11. 8. 2019 s kolegyní N. K. vyjížděl služebním vozidlem z parkoviště naproti restaurace Helbich. Byl řidičem vozidla. Dával přednost vozidlům jedoucím po ul. Plzeňské, kdy ve směru k ul. Horní projelo vozidlo bíle barvy tov. zn. BMW. Kolegyně mu sdělila, že viděla, že řidič drží za jízdy v ruce mobilní telefon, konkrétně v pravé ruce. On sám toto neviděl, soustředil se na provoz na pozemní komunikaci. Následně žalobce po provedeném výslechu uvedl, že v ruce nic nedržel a trvá na tom, že se žádného přestupku nedopustil. To, že údajně něco držel, viděla pouze jedna ze dvou osob a o spáchání přestupku není žádný důkaz. S ohledem na to, že zasahující policistka N. K. se nemohla k správnímu orgánu I. stupně dostavit, neboť byla na nemocenské, správní orgán I. stupně sdělil žalobci, že bude nařízeno další ústní jednání, na které bude řádně předvolán;
- z předvolání k ústnímu jednání ze dne 18. 11. 2019, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání na den 4. 12. 2019. Na toto ústní jednání předvolal i zasahující policistku str. N. K.;

- z protokolu o ústním jednání před správním orgánem I. stupně č. j. SMO/672813/19/DSČ/Klu, že při tomto jednání byla jako svědkyně vyslechnuta zasahující policistka N. K., která uvedla, že dne 11. 8. 2019 s kolegou V. A. prováděli výkon služby služebním vozidlem. Otáčeli se na parkovišti naproti budovy Plzeňská 28 a v tu chvíli, kdy kolega přibrzdil, aby mohl najet do křižovatky, spatřila bílé vozidlo, v němž byl řidič, u kterého viděla přes boční okénko, jak drží mobilní telefon. Poté, co vozidlo zastavili, šla společně s kolegou k řidiči, vyzvala ho k prokázání totožnosti a předložení řidičského a občanského průkazu. Potom řidiči sdělila, zda ví, že se za jízdy nesmí držet mobilní telefon a určité mu i sdělila, že ho na ulici Plzeňská 28 viděla, že držel mobilní telefon. Řidič říkal, že s přestupkem nesouhlasí. Mobilní telefon viděla ve vozidle mezi stehny řidiče. Na otázku správního orgánu odpověděla, že zřetelně viděla, že řidič držel v ruce u pravého ucha telefonní přístroj. Jednalo se o telefon tmavé barvy. Následně žalobce po provedeném výslechu uvedl, že mu strážnice sdělila, zda ví, že se za jízdy nesmí telefonovat, s tím nesouhlasil, telefonovat lze totiž přes handsfree. Dále se zeptala, zda s přestupkem souhlasí, odpověděl jí, že nesouhlasí a ptal se jí, co viděli a ona mu sdělila, že s kolegou ho viděli telefonovat, což není pravda, kdy její kolega uvedl, že nic neviděl. Pak si začal jednání nahrávat, kdy si strážnice asi uvědomila, kde se stala chyba a začala tvrdit, že držel v ruce mobilní telefon. Řekl jí, že s tím také nesouhlasí. Telefon si dal mezi stehna až po zastavení, aby ho měl připravený pro případný audiovizuální záznam. Dále uvedl, že není pravda, že by měl v té době tmavý telefon, měl čistě bílý telefon s průhledným krytem;
- dne 9. 12. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce;

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je odvolání podané Mgr. F. H., kterého žalobce zmocnil k zastupování ho v předmětném správním řízení plnou mocí ze dne 18. 12. 2019. O tomto odvolání žalobce, jak je shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Krajský soud především zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí žalovaného přezkoumal v souladu s ust. § 75 odst. 2 věty první s.r.s., podle níž soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
7. Žalobce namítal, že již od počátku, kdy ho zastavila hlídka obecní policie, tvrdil, že s přestupkem nesouhlasí, neboť při řízení rozhodně netelefonoval a ani nedržel telefon v ruce. Prvoinstanční správní orgán se věcí podrobným způsobem zabýval, jak je zřejmé z jeho odůvodnění (viz rozhodnutí Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností ze dne 9. 12. 2019 č. j. SMO/681597/19/DSČ/Klu, sp. zn. S-SMO/478104/19/DSČ.), přičemž ke stejným závěrům jako správní orgán I. stupně dospěl i žalovaný. Krajský soud se s jejich závěry plně ztotožňuje, a proto na ně v dalším i plně odkazuje, neboť jinak by jen jinými slovy opakoval totéž. Krajský soud proto dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně prokázáno. Oznámení přestupku ze dne 21. 8. 2019, úřední záznam ze dne 11. 8. 2019, fotografie místa spáchání

přestupku a plánek, na kterém je zaznamenáno, kde stálo vozidlo městské policie, jakým směrem jel žalobce v době přestupkové jednání, a stěžejní důkaz svědeckou výpovědí zasahující policistky str. N. K. byly za daného stavu dostatečné k objasnění skutkového stavu věci. Str. N. K. uvedla, že spatřila bílé vozidlo, v němž byl žalobce, u kterého zřetelně viděla přes boční okénko, jak drží mobilní telefon u pravého ucha. Mobilní telefon viděla následně ve vozidle mezi stehny žalobce. Toto pozorovala dle názoru zdejšího soudu z přiměřené vzdálenosti po dostatečně trvající časový interval – služební vozidlo policistů na křižovatce dávalo přednost jedoucím vozidlům, když projelo osobní motorové vozidlo bílé barvy, tov. zn. BMW, které řídil žalobce a který byl str. N. K. viděn, jak drží v ruce u pravého ucha telefonní přístroj, je tedy velice nepravděpodobné, že by se ve svém pozorování policistka mýlila. K tvrzení žalobce, že str. K. nesprávně popsala barvu mobilního telefonu, odkazuje krajský soud na její svědeckou výpověď, když uvedla, že žalobce za jízdy použil mobilní telefon tmavé barvy, který viděla i z bezprostřední blízkosti po zastavení vozidla mezi stehny žalobce. Stěží si lze vůbec představit, že by zasahující policistka nerozpoznala černou a bílou barvu. Jak už uvedl žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí, je možné, že žalobce může vlastnit více mobilních telefonů různých barev. Krajský soud hodnotí výpovědi policistů (především str. N. K.) za přesvědčivé a věrohodné, přičemž jejich výpovědi netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti, a nebyly v žádné fázi řízení věrohodně zpochybněny. Krajský soud tvrzení žalobce, že se daného přestupku nedopustil a za jízdy netelefonoval ani telefon nedržel v ruce, neuvěřil, neboť je vysoce pravděpodobné, že osoba, které postih za přestupek hrozí, není ve věci nestranná a bude tedy tvrdit pouze takové skutečnosti, které jí jsou ku prospěchu na rozdíl od předpokladu nezainteresované výpovědi policistů. Správní orgány se v projednávané věci řídily zásadou volného hodnocení důkazů a dle názoru krajského soudu dostatečně zjistily skutkový stav tak, aby o něm nebyly žádné pochybnosti. Skutečnost, že žalobce držel v pravé ruce u pravého ucha telefonní přístroj, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána.

8. Závěrem považuje krajský soud za vhodné uvést, že judikáty Nejvyššího správního soudu uvedené v žalobě jsou na nyní řešenou věc nepřiléhavé a jejich závěry z důvodů významných skutkových odlišností lze použít pouze omezeně. Rozsudek NSS č. j. 2 As 142/2015-51 ze dne 18. 11. 2015 se týkal přestupku spočívajícím v překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Žalobcem poukazované pasáži, že „není možné bez dalšího vyhodnotit výpověď obviněného jako nevěrohodnou s tím, že je v jeho zájmu tvrdit skutečnosti, které jej z přestupku vyviní“, správní orgány dostaly, když jejich závěry jsou zcela logické, odůvodněné a bezrozporné s ohledem na konkrétní okolnosti projednávaného případu. Z dalšího žalobcem citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 7. 2011 č. j. 7 As 102/2010 – 86 vyplývá, že výpověď policisty je vysoce věrohodná, pokud by popsal „mobilní telefon natolik přesně a konkrétně (typem, barvou, designem apod.), že by mohl být ztotožněn s mobilním telefonem prokazatelně užívaným řidičem v době, kdy řídil vozidlo“. Z tohoto výroku však nelze dovozovat, že by policisté museli vždy určit značku výrobce a typové označení telefonu a to není následně ani povinností správních orgánů. V citovaném případě byla výpověď policistů zpochybněna jejich následnou bezdůvodnou kontrolou povinné výbavy, ale zejména skutečností, že nebylo postaveno na jisto, zda policisté vzhledem k rozměrům obou vozidel, jejich vzájemné vzdálenosti a postavení jejich neprůhledných či špatně průhledných částí byli vůbec schopni žalobce vidět

telefonovat a kolik času na zhlédnutí dané situace měl, což jsou podstatné rozdíly oproti případu žalobce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2016 č. j. 6 As 126/2015-45). Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2013 č. j. 7 As 145/2012-39 se týkal situace – výhledových poměrů a rozporů ve výpovědích svědků, kdy jeden ze svědků (policistů), který se bavil s další osobou a nevěnoval se řízení silničního provozu, mohl ze své pozice vidět to, že řidič drží za jízdy v pravé ruce telefon, a to zejména s ohledem na to, že další policista, který stál k řidiči čelem, toto nezaregistroval. Na rozdíl od tohoto případu v této projednávané věci, jak vyplynulo ze shora uvedeného, byla výpověď str. N. K. přesvědčivá a věrohodná a přestupkové jednání žalobce viděla zcela zřetelně.

9. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se tohoto práva výslovně vzdal (ust. § 60 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 24. září 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce